

*Értelme halálnak, életnek egyre megy.
Egy sincs köztük, ki hazajut.*

*Szembe néztek szíviük démonával.
Testükből az élet elfogyott.
Nincs több lövés, nincs több lárma.
Arcuk fehér, sötét, megátkozott.*

*Kitörlöm a szignatúrát.
Vad angyalukra szálljon álom.
Szűnj meg, varázs, pihenj, varázs:
Lelketek most elbocsátom.*

AYHAN GÖKHAN

Pokol-kontinens

*A szégyentől a szorongást elválasztó sötét
a legintimebb, forró cinkesúly. Megpattant istenek
terében a felejtés Pokla. Puha alkatrészek
nyelvén megszólított halott apák,
akikről nem hallottam, halott apák,
akikről nem hallgatok, s az óvatosságban*

*a fénye felaprózta kibillent egyensúly:
család, családalapítás, a szeretet preparált íve.
A felejtés egyensúlya szempontjából,
mint egy előre eltervezett, kiszámolt
földrengés, közelsége megérint, de nem
sok jót ígér. Harangok csontja, vidám*

*körmenet, s utolsó, boldog lélegzetvétel
komoly pontja összekötötte Pokol-kontines.*